

prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău (jud. Catană A.)
dosarul nr. 2ac-985/16

D E C I Z I E

28 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecătorul Maria Guzun

Judecătorii: Iurie Cotruță și Natalia Simciuc

Grefier Tatiana Vozian

examinând în ședință publică apelul declarat de către SRL "Xxx" și apelul declarat de SRL "Xxx", împotriva hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 iulie 2016, emisă în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL "Xxx" către SRL "Xxx" privind încasarea datoriei –

A C O N S T A T A T:

Pretențiile reclamantului:

La 25 februarie 2016, S.R.L. "Xxx" a înaintat acțiunea nominalizată împotriva SRL "Xxx", prin care a solicitat încasarea din contul pârâtului a datoriei în sumă de 9355,14 lei, dobânda de întârziere în mărime de 1760,30 lei, cheltuielile de judecată și taxa de stat în sumă de 334 lei.

În motivarea acțiunii a invocat că, potrivit contractului-comandă nr. 817 din 25 mai 2015, a îndeplinit cursa pe ruta Polonia - Moldova, costul rutei fiind de 450 Euro, iar faptul îndeplinirii rutei se confirmă prin scrisoarea de transport internațional CMR nr. xxx și actul de îndeplinire a serviciilor nr. WI xxx din 05.06.2015.

A specificat, că pentru serviciile prestate SRL "Xxx" urma să achite în termen de 10-15 zile, nu mai târziu de data de 26 iunie 2015, iar pârâtul până în prezent nu și-a executat obligațiunile prevăzute de contractul comandă.

Menționează, că în scopul soluționării amiabile și a achitării datoriei în cauză, a expediat în adresa reclamatului pretenții, prin care a solicitat achitarea datoriei, dar care a fost lăsată fără răspuns.

La fel, a indicat că, a fost calculată dobânda de întârziere în sumă de 1760,30 lei pentru perioada de 26.06.2015 - 01.03.2016.

Solicită încasarea din contul pârâtului a datoriei în sumă de 9355,14 lei și dobânda de întârziere în mărime de 1760,30 lei.

Pozitia instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 iulie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Xxx” către SRL „Xxx” privind încasarea datoriei, a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

La 03 august 2016, SRL „Xxx” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 iulie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri, privind admiterea cererii de chemare în judecată.

La data de 08 august 2016, apel a fost declarat și de SRL „Xxx”, care a solicitat casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău nr.2c- 181/2016 din 07.07.2016 în partea ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată suportate de către pârât, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată a reclamatului să fie respinsă integral, iar solicitarea pârâtului privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică să fie admisă integral.

Argumentele părților:

În motivarea apelului, SRL „Xxx” a reiterat circumstanțele de fapt și de drept expuse la examinarea pricinii în fond.

Suplimentar a indicat că, prima instanță a determinat incorect circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, care trebuie determinate de instanța judecătoarească pornind de la temeiul pretențiilor și obiecțiilor părților, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate. Determinarea incorectă a obiectului probației poate fi condiționată de faptul că instanța atribuie importanță juridică circumstanțelor care nu au nici o valoare pentru soluționarea corectă a pricinii și viceversa, când instanța nu pune în discuție circumstanțele importante pentru soluționarea justă a pricinii.

Invocă că, transportatorul auto de mărfuri se poate adresa cu acțiune către client ce vizează încasarea sumei pentru transportarea mărfurilor într-un termen de un an, care va începe să curgă peste 3 luni de la data încheierii contractului de transport, cu condiția că, în prealabil a înaintat o pretenție pârâtului, în termen de 21 zile din momentul în care încărcătura a fost pusă la dispoziția destinatarului. Depășirea termenului de înaintare a pretenției va duce la pierderea dreptului la acțiune.

Consideră că SRL „Xxx” a omis termenul de prescripție prevăzut de normele legale, contractul-comandă a fost semnat la 25.05.2015, marfa a fost livrată și eliberată factura fiscală la 05.06.2015, astfel termenul de înaintare a reclamației de 21 de zile din data primirii mărfuii a fost omis, reclamația fiind trimisă la XXXXXXXXXX. La fel prima instanță a dat o apreciere greșită faptului că factura fiscală a fost expediată prin poștă cu aviz recomandat în adresa pârâtului spre achitare la 28.07.2015, care a fost restituită reclamantului din cauza refuzului de a fi semnată.

SRL „Xxx” în motivarea apelului său a indicat că, nu este de acord cu dispunerea încasării parțiale a cheltuielilor de asistență juridică și solicită încasarea integrală a acestora, deoarece conform contractului de asistență juridică nr. 315 din 12.04.2016, și anume p.4.1., a achitat în avans suma de 5000 lei pentru serviciile avocatului pentru reprezentarea în cauza dată, și anume: studierea materialelor, întocmirea referinței, autentificarea actelor și participarea la examinarea litigiului în instanță de fond și la Curtea de Apel, dovada achitării reale fiind anexată la materialele cauzei civile. Mai mult atât, aceste cheltuieli nu vin în contradicție și nu sunt exagerate.

SRL „Xxx” a depus și referință, prin care a comunicat că, instanța de fond corect a apreciat probele prezentate de părți și a emis hotărârea de respingere a cererii de chemare în judecată a SRL „Xxx”. Conform materialelor anexate la cererea de chemare în judecată este anexată și scrierea de transport internațional CMR nr. xxx (f.d. 11), unde este consemnat că transportatorul s-a aflat în întârziere, deoarece marfa s-a devamat la data de 05.06.2015, iar la punctul de descărcare a ajuns la data de 06.06.2015.

Comunică că, până în prezent, reclamantul fiind conștient de amenda pentru întârzierea transportului nu a prezentat factura fiscală spre semnare pentru ca termenul de plată să înceapă a curge.

Reprezentantul SRL „Xxx” a susținut apelul său, solicitând admiterea acestuia.

Reprezentantul SRL „Xxx” nu s-a prezentat, motivul absenței nu este cunoscut instanței. Procedura de citare a fost respectată.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind participanții la proces, analizând motivele invocate în cererea de apel și studiind materialele cauzei, colegiul civil consideră apelul neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 385 al.(1) lit. a) CPC al RM, instanța de apel după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Din materialele cauzei rezultă că, La 25 mai 2015 între SRL „Xxx” în calitate de cărăuș și SRL „Xxx” în calitate de client, a fost încheiat contractul-comandă nr. 817 pentru cursa pe ruta Polonia - Moldova, costul rutei fiind de 450 Euro (f.d.8).

Potrivit art. 980 din CC al RM, prin contractul de transport, o parte (cărăuș, transportator) se obligă față de celalătă parte (pasager sau client) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte încărcătura la locul de destinație, iar celalătă parte se obligă să plătească remunerarea convenită.

În temeiul contractului, SRL „Xxx” s-a obligat să presteze servicii de transport pe cursa Polonia - Moldova, iar SRL „Xxx” s-a obligat să achite costul serviciilor beneficate.

Onorarea obligațiilor asumate prin contract de către reclamantul SRL „Xxx” se confirmă prin scrierea de transport internațional CMR nr. xxx, factura fiscală nr. WI xxx din 06.05.2015 și actul de îndeplinire a serviciilor nr. WI xxx din 05.06.2015 (f.d. 9-10).

Conform p.10 din contractul de transport, s-a stabilit prețul transportului și modalitatea de plată de 450 Euro în 10-15 zile

bancare prin transfer, la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la ziua devamării, care urma să aibă loc după prezentarea actului, facturii TVA, facturii de transport internațional CMR și declarația de export în original. Această obligație, conform condițiilor contractuale ii revine SRL "Xxx" care și urma să probeze executarea acesteia.

Cu toate acestea nu au fost prezentate probe pertinente în acest sens. Prin urmare este întemeiată poziția instanței de fond că, nu se constată neonorarea obligației de către client din rea-credință. Mai mult ca atât, conform materialelor anexate la cererea de chemare în judecată și scrisoarea de transport internațional CMR nr. xxx (f.d.11), transportatorul s-a aflat în întârziere, deoarece marfa s-a devamat la data de 05.06.2015, iar la punctul de descărcare a ajuns la data de 06.06.2015.

Despre faptul penalizării cu 200 euro și solicitarea de a prezenta factura pe suma contractului cu reținerea acestei penalizări, reclamantul a fost înștiințat prin scrisoarea de pretenție din 08.06.2015 (f.d.26), ulterior și prin scrisoarea de pretenții nr. 2 din 28.07.2015, recepționată la data de XXXXXXXXX (f.d.27-28), însă nu au fost întreprinse măsuri din partea apelantului/reclamant în vederea întocmirii facturii fiscale cu aplicarea penalităților de întârziere, cât și prezentarea părătului pentru achitare.

Conform art. 512 alin. (1) CC al RM, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

Conform art. 513 alin. (1) CC al RM, debitorul și creditorul trebuie să se compore cu bună credință și diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Conform art. 572 alin. (1) CC al RM, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Astfel reieșind din circumstanțele descrise, instanța de fond corect a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Potrivit art. 96 alin. (1) și (1/1) CPC al RM, instanța judecătoarească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică acordată de avocați, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată de un avocat.

Astfel, reieșind din gradul de complexitate a litigiului, precum și acțiunile întreprinse de avocat, instanța de fond întemeiată admis parțial cerința părătului încasând în mod echitabil 2000 de lei cu titlul de cheltuieli pentru asistență juridică.

În contextul celor expuse, având în vedere faptul că, hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, emisă conform prevederilor art. 239 CPC al RM, iar motivele invocate în apel sunt neîntemeiate, Colegiul civil a ajuns la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe, fără modificări.

În conformitate cu art. 385 al.(1) lit. a), art. 390 CPC, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

A D E C I S:

Se respinge apelul declarat de SRL "Xxx" și apelul declarat de SRL "Xxx".

Se menține hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 iulie 2016, emisă în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Xxx" către SRL "Xxx" privind încasarea datoriei, fără modificări.

Decizia este definitivă din momentul emiterii, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul Curții Supreme de Justiție, în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele completului, judecătorul

Maria Guzun

Judecătorii :

Iurie Cotruță

